

tábora mellett, különösen a földet megművelő és a nagy tömeget képviselő parasztságnak szintén életérdeke, bekapcsolódnia a szocialista mozgalomba. A kongresszuson elhangzott megnyilatkozásokból szükségszerűen arra a következtetésre jutunk, hogy a szociáldemokrata párt haladéktalanul meg kell alkossa az agrár programját, lehetőséget biztosítva ezzel a parasztság elhelyezkedésére a szociáldemokrata párt keretében mint egyetlen osztályharcos pártban.

A szakszervezet és a pártmozgalom egybekapcsolódnak. Keletkezésüknek is egy a motívuma, ezért minden szaktársunknak kötelessége, hogy mindkettőnek egyforma és lelkes harcosa legyen.

A pártkongresszus jegyzőkönyve nyomtatásban meg fog jelenni. Minden szaktársnak ajánljuk, hogy olvassa el a kongresszusi jegyzőkönyvet, mert csak így fog teljes képet nyerni mindazokról a problémákról, amelyeket e néhány sor keretében nem vázolhattunk.

A Ganz hajógyárban dolgozó munkások sztrájkja

A magyarországi testvérszövetségbe megszerzett Ganz hajógyári munkások hősi és elszánt küzdelmet vívtak meg a nehézipart képviselő kapitalizmussal szemben.

E küzdelemnek az a körülmény ad érdekességet, hogy a kapitalizmus telhetetlen bendőjének kielégítésére az ugynevezett „Bedaux“-rendszer bevezetését akarták a termelésben keresztül erőszakolni, amellyel a kizsákmányolás eddigi ismert méreteinél e téren sokkal borzalmasabb perspektívák nyíltak volna meg.

De a magyarországi szervezett munkásság akaraterején minden kísérlet meghiúsult. Kilenc hélig tartott sztrájk után a munkálatok visszatartottak és a felek között oly irányú megegyezés jött létre, hogy a régi termelési rendszer érvénybe marad tovább is. A „Bedaux“-rendszer tanulmányozás tárgyát képezi a jövőben, miután a munkálatok által felsorakoztatott érvek nem voltak elégségesek még annak bebizonyítására sem, hogy ez a rendszer alkalmazható lenne a gyakorlatban.

Figyelemmel kísértük a magyarországi szervezett munkások gigászi küzdelmét, hatalmas szolidaritását és ahol ilyen szervezethez küzdenek, ott a munka uralma előbb vagy utóbb győzedelmeskedni fog.

A párizsi taxisoffőrök

Beszélgetés Vitó elvtárral, a párizsi taxisoffőrök szakegyesületének titkárával.

Vajdas Béla — a magyarországi munkásmozgalomból ismert — elvtárról kaptuk az alábbi cikket, melyet itt közlünk s amelyet érdeklődéssel olvashatnak szaktársaink.

A munkásbörze helyiségében találkoztam Vitó elvtárral. A munkásbörze, vagy a munkáskamara, amelyben elhelyezést találnak a munkások szakegyesületi helyiségei, állami intézmények. Pelletier elvtárs volt a megalapítójuk. Most már több évtizedes az intézmény, amelynek összes kiadásait az állam fedezi.

Bevezetésül néhány statisztikai adat: 1900-ban kétezer autó került ki a francia gyárakból. 1913-ban már 45.000, 1919-ben csak 18.000, 1922-ben azonban már 75.000, 1923-ban 110.000, 1924-ben 145.000, 1925-ben 177.000, 1926-ban 192.000, 1927-ben 233.000, 1928-ban már közel 300.000 autót állított elő a francia autóipar.

Ez alatt az idő alatt a francia autóipar felhasználta: 185.000 tonna acélt, 41.000 tonna öntvényt, 10.250 tonna bronzot és sárgaréz, 4859 tonna egyéb ércet, 36.000 tonna vaslemezt, 4000 tonna olajfestéket, 5000 tonna állati szőrt és növényi terméket, 220.000 négyzetméter tükört és üveget. A termelt áruk értéke meghaladja a hatmilliárd frankot.

Franciaország ebben a pillanatban 1.116.891 autóval rendelkezik. 94.330 autó van a francia kolóniákon. 32 millió autó van az egész világon. Ennek 75 százaléka Amerikában van. Párizsban 76.527 turakocsi, 21.379 teherautó, 18.550 taxi és 2000 autóbussz közlekedett az 1928 évi statisztika szerint. Jelenleg 20000 taxi száguld Párizs utcáin.

Ezek után átadjuk a szót Vitó elvtársunknak, aki a következőket mondja: 20.000 autótaxi jár Párizsban. Tehát 30.000 taxisoffőr van Párizsban, mert éjjeli taxisoffőrök is vannak. A taxisoffőrök legnagyobb része szervezett. Sajnos, 1920-ban a bolsevista agitáció következtében a szakszervezet kettészakadt és a taxisoffőrök legnagyobb része a vörösinternacionáléhoz csatlakozott. Intézményeinktől megfosztottak bennünket és a II-ik internacionáléhoz tartozó szövetségünknek semmije sem maradt. Fiancette elvtársunk kezdeményezésére azután újra neki lendült a mozgalom és ma állandóan szaporodik a szervezet taglétszáma.

Igy ketté szakadva nehezen tudunk eredményeket

Döntőbiróság döntése a vajdahunyadi állami vasüzemek munkásainak fizetési szabadsága ügyében

Szaktársaink múlt számában foglalkoztunk a vajdahunyadi állami vasüzemek igazgatóságának munkásellenes magatartásával. Megírtuk, hogy a munkaszerződés törvényének egyenes és nyílt rendelkezése dacára meg akarják fosztani a munkásságot fizetési szabadságuktól, illetve a szabadságnapok számából akartak levonást eszközölni.

Ezen ügy miatt a munkások és az igazgatóság között a helyzet feszültebb lett és végeredményben a bukaresti semmitőszék döntőbiróságának meghozott döntésével a helyzet tisztázódott.

Most már az igazgatóság sem értelmezheti a fizetési szabadság folyósítását másképpen, mint ahogy az tényleg van és amint a döntőbiróság döntése is szól.

A döntőbiróság elnöke az alábbi határozatot hozta meg:

A szabadságnapok kiszámításánál mint szolgálati idő elismertetik a következő megszakítás előtti idő: a katonai szolgálat, fegyvergyakorlat, mozgósítás, hosszabb betegség, amidőn a munkás egészségének helyreállása után szolgálatra jelentkezett, munkahiányból kifolyó elbocsátás, ha szolgálatra jelentkezett, mikor erre felhívást kapott. Hasonlóképpen számításba veendő a szabadságnapok kiszámításánál a fenti okok miatt megszakított idő is.

A szabadság egész idejére az alkalmazottnak az utolsó három hónapban kapott középbérral egyenlő díjazás jár az összes járulékokkal, a szabadság napjainak arányában.

A középbér a három hónapi kereset: osztva a ténylegesen megdolgozott napok számával.

A semmitőszék döntőbiróságának 1930 május 2-án hozott eme elvi döntése figyelemre tarthat számot az összes szaktársaink körében, mert mindenütt az országban igyekeznek lehetőséget keresni a munkaadók arra, hogy a törvény eme rendelkezéseit kijátszák. Sok helyen történtek elbocsátások munkahiányra való hivatkozással, hogy azután az elbocsátottakat mint új munkások legyenek alkalmazva.

A döntőbirósági határozat most már joggyakorlattá vált és szaktársaink ott, ahol érdekeik e téren csorbulást szenvednek, hivatkozzanak a döntőbiróság eme határozatára, amelyből egy példány, mint jegyzőkönyv, szövetségünk birtokában van.

elérni; mégis nekünk köszönhető, hogy a munkaviszonyok rendezettek és sok tekintetben javultak.

A taxik száma Párizsban, amint már fentebb megmutattuk, 20.000. Három nagy részvénytársaság uralja a helyzetet. Mintegy 12.000 taxi van a birtokukban. A többi kisebb tulajdonosok között oszlik meg. Vannak ezek között, akik 25-30 taxit járatnak, vannak törpe-tulajdonosok, akik csak néhány taxikocsi felett rendelkeznek. Taxiengedélyt mindenki válthat, erre csak kérvényt kell beadnia.

Hadviselt és hadirokkant nem esik más beszámítás alá, ha van pénze, lehet taxivállalkozó. A kocsik típusa nincs egyáltalán törvényileg szabályozva. Hazai, illetve francia kocsinak és jókarban kell lennie, hogy az utasok élete ne legyen veszélyeztetve.

A taxisoffőr nem kap fizetést. A napi bevétel 50 százaléka a soffőré, vannak azonban nagyvállalatok, amelyek az első 50 frank 40 százalékát adják csak a soffőrnök és az azontuli bevétel 50 százalékát. Napi jövedelmük átlag 60 frankra tehető, minden költséget levonva. Munkaidejüket nem szabályozza más csak a nyolcórás munkaidő törvénye.

Az állomáshelyek közelebb. Minden soffőr oda megy, ahova neki jól esik. Ha első állomáshelyéről elindult, kocsijával a legközelebbi állomáshelyre tér, amit azonban nehéz biztosítani, mert ezt a rendőrség nem tudja ellenőrizni.

A párizsi közlekedési viszonyok, bár nagyon szabályozottak az utvonalak és szigorú rendelkezések vannak, nagyon súlyosak, mert a város régi, Páris Európa legrégebbi városa, a nagy bulvárokon kívül, amelyeket a III-ik császárság létesített és pedig katonai szempontok mérlegelésével, nincsenek széles utcák és a forgalom nagyon veszélyes. Ahhoz, hogy a forgalmat Párizsban zavartalanul lehessen lebonyolítani, mindenekelőtt a taxisoffőrök nagy lelkiismeretességére van szükség és ez ellen alig van panasz. A párizsi soffőr a világ leglelkismeretesebb soffőreje, de egyben a világ legügyesebb soffőreje is, aki teljes nyugalommal és kedélyességgel viszi utasát és pedig elég gyorsan, a szűk utcákon keresztül célja felé.

Igaz viszont az is, hogy a közlekedési rendőrségnek is óriási feladata van, hogy a párizsi utcák forgalmának lebonyolítását lehetővé tegye. Intézkedéseinek a soffőrök nagy tömegei lelkiismeretesen aláveti magát, mert tudja, hogy intézkedéseinek elhanyagolásával nemcsak a vendége, de saját életét is veszélyezteti. Természetes az is, hogy a közlekedési rendőrség legszigorúbban ügyel a szabályok és rendeletek pontos betartására. Ha a taxisoffőr, vagy bármely más autóvezetőre rábizonyul, hogy a rendőrség intézkedéseinek

A brailai vasas helyicsoport működési köréből

A brailai helyicsoportunk élénk tevékenységet fejt ki az utóbbi időkben. Mint mindentűt, úgy a Regátban is, valamint Brailában is a munkaadó ki van szolgáltatva a munkaadók teljes önkényének. A munkásság védelmét szabályozó törvények még annyira sincsenek respektálva, mint Erdélyben és Bánátban, mert hiszen az itteni munkaadók abban a tradícióban éltek eddig, hogy mindent figyelmen kívül hagynak, ami valamelyes jogot jelentene a munkásság részére. Ezen állapotok megszüntetésére és a munkásság életlehetőségeinek a feljavítására indított mozgalmat a brailai szakszervezetünk, természetesen annak figyelembevételével, hogy első sorban igyekeznek a vasmunkásságot szervezetbe tömöríteni. Ennek a munkának sikerei kezdenek mutatkozni. A szervezkedés megindításával kapcsolatban az Ilie Hermann és David Goldenberg vasgyárban dolgozó munkások helyzetük megjavítása érdekében memorandumot nyújtottak be az igazgatóságnak.

Szaktársaink a memorandumban az alábbi javadalmazást kérték:

1. A 8 órás munkaidő respektálása a törvény szellemében. A törvény által előírt túlórázások esetén a túlórák 50%-os pótdíjjal legyenek fizetve.

2. A jelenlegi munkabérek 40%-kal emeltessenek, tekintetbe véve a piaci árak magassága és az elsőrendű élelmickek drágulása.

3. A fizetési szabadság folyósításának a törvény 49 ik paragrafusának értelmében.

A 4-ik pontban szaktársaink követelik, hogy a munkaadó és ennek helyettese illedelmesen bánjon a munkásokkal. Eme követelések megvalósulása elé, reméljük, nem lesznek akadályok gördítve, mivel mind olyan követelések, amelyek nem lépik túl a lehetőség határait. A brailai szaktársak mozgalmát egész Regát vasmunkásságának kellene megfigyelni és nekik is követniük kell ezt a példát, amelyet a szervezkedés terén mutatnak, mert ez az egyedüli lehetőség annak, hogy a regáti szaktársaink is egy becsületes helyzetet teremtsenek maguknak.

A szövetség elnöksége május hó 19-én Bucureștiben tartott ülése a București vas-munkás titkári állás betöltését illetőleg úgy határozott, hogy annak betöltését bizonytalan időre elhalasztja. Az elnökség

nem engedelmessékedik, az illetőtől harmadszori esetben elvonják a hajtási engedélyt.

Kihágások naponta fordulnak elő. Ha valamelyik soffőrt szabálytalanságon ér a rendőr, fűtlyent egyet, amire a kocsi azonnal megáll. A rendőr nem vitatkozik a soffőrral, a soffőr nem kiabál, előveszi igazolványát, a rendőr felírja a rendszámot, a nevet és az időt, köszönnek egymásnak és a forgalom megy tovább.

Este hat óra. A műhelyekből, nagy áruházakból, fényes üzletekből egyszerre lendülnek ki az utcára a dolgozók tiz- és tizezrei. Óriási sorok kigyóznak a föld gyomrába a földalatti vasút állomásaihoz, hatalmas autóbusszok előtt nyugodtan várnak az emberek, itt senki sem tolong, nem akar előre kerülni, a párizsi közönség kitűnően van nevelve. Az utcaeresztvezőknél szinte hangtalanul suhannak gyors iramban az autók, míg a másik irányból jövők várják a jelt az indulásra. Ebben a rettenetes kaoszban ott áll a lovas rendőr Csöngetés. A rendőr egy intésére megállanak az autók és most a keresztvező utvonal vesztelő autótömege indulnak sebes iramban. Nevetgélve mennek át az emberek az utca másik oldalára, tömegekben, csevegnek, semmi veszély nem fenyegeti őket, ott a rendőr és a soffőr is figyel. Új csöngetés és a forgalom a másik utvonalon indul meg.

Egy éles fűtly és mintegy varázsszóra, egyszerre megáll sokszáz autó. Sűrű vonalokban állnak az autók mindkét oldalán. A kiváncsi idegen kinéz az ablakban. Már megint forgalmi akadály? Dehogy. Egy pöttömnyi kis lányka intett a rendőrnek, hogy a szeretne menni az utca tulsó oldalára. Fűtly. Ha a bot vége fölfelé áll, a taxisoffőr mosolyog és a rendőr hivatásához illő komolysággal kíséri át a csöngetés a másik oldalra.

De a párizsi soffőr maga is vigyáz a gyermekekre. Ha látja, hogy valahol gyermekek akarnak átmenni, azonnal lassít, megáll, jelt ad és int a kezével, hogy „tessék csak nyugodtan átmenni“.

A rendőrhatalóságok itt egybeként együtt működnek a taxisoffőrökkel. Olyan kérdésekben, amelyek forgalom lebonyolítását célozzák, a rendőrség mindegyikében kikéri a taxisoffőrök szakegyesületének véleményét. A két testület együttműködése nélkül nem lehetne ma már lebonyolítani Páris utcáin a forgalmat. Képzeltük csak el: 118.456 benzinnel hajtott járművel mellett majdnem 10.000 lovakocsi, 12.000 kézikocsi, 20-25.000 sidecar és motorkékpár és vagy 30.000 kézikocsi rohan végig Páris utcáin és ebben a számban nincsenek benne az idegenből érkező járművek.

Az 1929. évi pénztári jelentéshez

Országunk gazdasági helyzete már évek óta állandó válságon megy át. Ez az állapot a munkásszervezeteket tulságos megpróbáltatások elé állítja, így szövetségünket is. A munkanélküliség elleni küzdelem, a bér- és munkakonfliktusok, a szervezetek továbbépítése, új területek megszervezése nem könnyű feladatok. Minden ez irányban tett lépésünk harcot von maga után. Állandóan szembe találjuk magunkat a mai tőkés társadalmi rendszer minden intézményeivel. És sajnos sokszor az öntudatlan, szervezetlen munkások seregeivel is, akiknek öntudatlanságát és nyomorát a jól szervezett és céltudatos kapitalizmus a saját kizsákmányoló érdekeinek elérésére használ fel. Sajnos Románia munkásságának nincs olyan szervezeti multja, mint a külföld ipari proletáriátusának és ezért szervezetek munkája fáradtságosabb és eredménytelenebb, mint a külföldi munkásság hasonló megmozdulásai esetén. De bármilyen súlyos is a helyzetünk, ha vállaltuk a feladatot, igyekeztünk is annak eleget tenni és mint az alábbi pénztári jelentésünkből kitűnik, munkánk nem volt hiábavaló.

Az 1929. évi szövetségi bevétel 5,978.777 lei volt, mely 1,189.124 leivel haladta túl az 1928. évi bevételt. Ez a bevétel főként a II. és III. osztályu hetijárulékoknál emelkedett, ami azzal magyarázható meg, hogy a regáti, illetve a petróleumtelepek munkásai II. és III. osztályu tagokként léptek be, akiknek tulnyomó része iparilag nem képesített szakmunkásokból áll, fizetésük alacsony, de akiknek szabályaink is biztosítják ezt a jogot, mint segédmunkásoknak. Bár tagadhatatlan, hogy egyes helyeken a csoportok vezetőségei szakmunkásokat is vesznek fel a II. osztályba, aminek szabályellenességére a titkárság minden egyes esetben felhívta a vezetőségek figyelmét, de a rossz gazdasági helyzetre hivatkozott válaszok után nem lehetett mást tenni, mint a már befejezett tények fölött napirendre térni.

A beiratási és tagkönyvdijakból származó bevételünk majdnem duplája az 1928. évinek, mert amíg az 1928. évben 5530 tag lépett be,

addig 1929-ben 10.382 az ujonnan beiratkozott tagok száma. Gyűjtésekből 106.653 lei bevétel volt, mely gyűjtéseket főként sztrájkmozgalmakkal kapcsolatosan indítottunk. Sajnálattal kell megállapítanunk, hogy a gyűjtések aránylag gyenge eredménnyel zárultak. A szaktársak ilyen esetekben nem állnak az áldozatkészség azon fokán, amelyet szervezett munkásoktól elvárni lehetne.

A kiadási tételek, főként a segélyezésekre kifizetett összegek, messze felülmúlták az előző években e célra fordított kiadásokat. Különböző segélyekre összesen 2,179.588 lei fizetett ki a szövetség, melyből sztrájk- és kizárási segélyekre 905.663 lei esik, munkanélküli segélyre 778.570 lei, betegsegélyre 304.095 lei és az ezen felüli összeg utas- és rendkívüli segélyekre, valamint jogvédelemre fordított. Szaklapra és könyv-

tárakra 336.279 leit költöttünk. Kiküldetésekre a központi és kerületi titkárságokkal együtt 343.847 leit fizettünk ki. A többi kiadásoknál alig van eltérés az előző évihez hasonlóan, csupán a vezetőségi ülések költségeinél van nagyobb eltérés, amennyiben ehhez hozzá lett számítva a mult évben megtartott kongresszus költségei is, mely végeredményben összesen 456.190 leit tesz ki.

Vagyongyarapodásról, sajnos, nem számolhatunk be, ami nem a vezetőség helytelen gazdálkodásán mulott, hanem az adott helyzet mi-benlétében van. Nem lehet a tagok jogos igényeinek kielégítése elől elzárkózni, már pedig megtakarítást csak a tagok igényeinek háttérbe-szorítása árán érhetett volna el a vezetőség, de hisz szakszervezeteink gazdasági politikájának nem vagyongyűjtés a főcélja. A tagok által be-

A Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Szövetségének zárszámadása 1929. évről

Bevétel		Kiadás	
1. Beiratási díj	65005 —	1. Segélyek :	
2. Tagkönyvdíj	104185 —	a) munkanélküli	778570 —
3. I. oszt. hetijárulék	3587750 —	b) beteg	304095 —
II. " "	1134040 —	c) utas	37360 —
III. " "	882698 —	d) sztrájk és kizárási	905663 54
4. Házbérekéből	89800 —	e) rendkívüli	57735 —
5. Tőke utáni kamat	2325 —	f) jogvédelem	96165 —
6. Különféle bevételek	4518 —		2179588 54
7. Leírás a csoportok köve- teléseiből	1803 68	2. Oktatás :	
8. Rendkívüli illeték (gyűj- tések)	106653 —	a) szaklapra	321059 —
		b) csoportkönyvtárakra és előadá- sokra	15220 —
			336279 —
		3. Kiküldetések :	
		a) szövetségnél	179692 —
		b) ker. titkárs. és csoportoknál	164155 —
			343847 —
		4. Szervezkedési és agitációs költs.	150218 64
		5. Szaktanácsi járulék	206377 —
		6. Hat bani járulékonként	21145 32
		7. A csoportok 20 százaléka	1120410 30
		8. Vezetőségi ülések és kongr. költs.	456190 95
		9. Alkalmazottak fizetése :	
		a) szövetségnél	426235 —
		b) hozzájárulás a ker. titkár fiz.	249635 54
		c) a csoportoknál	148760 —
			824630 54
		10. Betegsegélyző	8576 —
		11. Iroda- és postaköltség	74196 60
		12. Nyomatványok és tagkönyvek	73604 —
		13. Különféle kiadások :	
		a) szövetségnél	19562 —
		b) csoportoknál	10423 94
			29985 94
		14. Takarítás, fűtés és világítás	58194 —
		15. A kolozsvári ház utáni költségek	64230 —
		16. Leírás a leltárból	4156 —
		17. Kamat	1800 —
		18. Leírás a csoportok tartozásaiból	1916 85
		Maradvány	23431 —
			5978777 68
			5978777 68

Kimutatás

a Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Szövetségének 1929. évi tagforgalmáról

Csoport	Negyedévenkénti átlagos taglétszám				Az év folya- mában beirat- kozott új tagok
	I.	II.	III.	IV.	
Anina	430	530	515	475	183
Aninosa	115	75	58	92	42
Arad	27	30	32	38	5
Avrig Sticlar	30	30	34	42	6
Azuga	35	35	25	30	—
Bocsa-Románá	150	130	105	95	40
Brazi Sticlar	65	60	—	—	16
Braşov	80	115	105	125	153
Bucureşti	160	120	115	105	136
Buşteni	70	120	65	65	227
Cernăuţi	105	128	100	135	136
Cluj	580	610	500	535	315
Cluj Tutun	530	—	—	—	55
Crişeni	210	230	210	200	98
Cugir	20	20	—	—	—
Cămpina	105	1300	750	400	1777
Dicioşanmartin	150	235	245	180	227
Ferdinand	250	450	220	95	409
Ghireş	200	120	—	—	400
Ghireş cărămide	100	60	30	—	81
Hunedoara	285	260	260	300	268
Giurgiu	90	110	90	90	118
Lonea	180	170	150	150	37
Lupeni	575	450	300	250	31
Mediaş	—	40	20	20	58
Moreni	200	350	600	600	1280
Nadrag	410	300	200	120	309
Oradea	30	32	50	50	32
Petroşeni	65	60	51	63	45
Petřila	55	50	30	35	26
Ploeşti	30	55	45	50	71
Ploeşti Sticlar	28	20	—	—	13
Reşiţa	3880	3800	4000	4150	1520
Satu-Mare	90	120	150	120	241
Timişoara	—	40	—	—	—
Timişoara jur.	—	—	40	45	53
Tomeşti	25	25	70	95	83
Topleţi	20	30	60	110	109
Turda	210	150	120	135	227
Turda Sticlar	164	140	125	120	91
Uioara	280	240	150	160	191
Vulcan	250	230	150	155	89
Zerneşti	125	40	20	—	196
Mislea	—	—	200	200	245
Sît.-Gheorghe	—	740	—	—	743
Moineşti	50	100	—	—	—
Összesen	10454	11950	9990	9630	10382

A Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Szövetségének vagyonmérlege 1929. évről

Vagyon		Teher	
1. Készpénzállomány	87436 73	1. Hitelezők :	
2. Követelések :		Csoportok követeiése	23928 08
az építõmunkások szövetségénél	13148 —	Kolozsvári csoport	34172 30
a csoportoknál	317121 68	Vulkáni csoport	30000 —
	330269 68		88100 38
3. Részvények :		2. Alapok :	
„T. M. T. E.” Temesvár	440 —	Vasas Otthon-alap	49080 42
Gutenberg-nyomda	50000 —	Úveges-alap	9602 82
„Munka” Fogyasztási Szövetkezet	50000 —		58683 24
4. Kolozsvári ház	1179000 —	3. Vagyonelõvez. 1928. évrõl Maradvány 1929. évben	1746773 79 23431 —
			1770204 79
5. Leltár :			
Leltárkészlet	117850 —		
Irodafelszerelések	5000 —		
Tagkönyvek	7865 —		
Nyomatványok	39603 —		
Könyvtár	49524 —		
	219842 —		
	1916988 41		1916988 41

Cluj, 1929 december 31-én.

Bernau Péter
elnök

Bartalis Sándor
titkár

Jelen mérleget felülvizsgáltuk, a könyvekkel összehasonlítottuk és azokkal teljesen megfelelőnek és rendben találtuk

Rausch Hermann
f. ü. b. elnök

Rózsa Áron
f. ü. b. tag

Baltezan József
f. ü. b. tag

Klein János
f. ü. b. tag

fizetett összegek nem ezt célozzák, hanem azt, hogy a pénzügyi segélyezésekkel gazdasági érdekeiket megvédjék, azt elősegítsék. Másrészt pedig különféle módok és eszközök nyújtásával a kapitalizmus mindennapos tulkapásaival szemben védelmet nyújtson. E célokat és feladatokat, úgy érezzük, becsülettel szolgálta a vezetőség s ha nagyobb eredményről nem tud beszámolni, ez elsősorban az áldatlan, rossz gazdasági helyzetben keresendő, mellyel megküzdeni ilyen eredménnyel is, mint amilyenrel jelenleg is beszámolunk — nem volt könnyű feladat. Hogy pedig ilyen súlyos gazdasági helyzetben is szövetségünk a helyét ennyire megállította, ez nem kizárólag a központi vezetőség érdeme, hanem ehhez segédkezet nyújtottak a csoportok vezetőségei és szövetségünk minden egyes tagja. A jövőben is csak ilyen vállvetett munkával tudjuk a nehézségeket leküzdeni és közös ügyeinket előbbrevinni.

A központi vezetőség.

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal köréből

A nemzetközi szociálpolitika mérlege

A júniusban kezdődő nemzetközi munkaügyi konferencia elé terjeszti a hivatal igazgatója az elmúlt év szociálpolitikai mérlegét. Az elmúlt évi jelentés annál figyelemreméltóbb, mert felöleli az első 10 esztendő munkát is, amelyből kitűnik, hogy az egyes tagállamok miként változtatták meg a nemzetközi konferenciák határozatait. Kitűnik, vajjon képmutatás-e az egyes államok részéről a konferenciákon való részvétel, vagy pedig komoly akarás a munkásvédelem, az embervédelem végrehajtása felé.

A nemzetközi munkaügyi hivatalhoz 55 állam tartozik. Közük van Brazília is, amely ugyan kilépett a népszövetségből, de ennél a munkaügyi szervezetnél főtartotta tagságát, sőt minden konferenciára elküldi képviselőit is.

Amint a jelentés mondja, az egyes államokkal való együttműködés mindig szorosabb lesz. Vannak államok, így különösen a tengerentúli államok a Hivatal székhelyén állandó képviselők tartanak, hogy minden kérdésben állandó és gyors információhoz jussanak. Ez azonban nem jelenti azt, mintha ezek az államok éppen azért, mert képviselők van a Hivatal székhelyén, hogy a konferenciák határozatait gyorsan végrehajtanák, sokkal inkább azért, hogy ott a helyszínen való tanulmányozás alapján találjanak módot és lehetőséget és anyagot a kérdések elődázására.

A konferenciákon eddig 28 egyezményt hoztak. A ratifikációk száma 1929 márciusában 342 volt és 1930 márciusában már 386-ot tett ki. Kitűnik a jelentésből, hogy az újabb ratifikáción kívül a kormányok 125 esetben már javasolták az illetékes testületeknek a ratifikálást. A Hivatal reméli, hogy egyes kormányok a mostani konferencián újabb ratifikálásokról tesznek jelentést. A jelentés különben arra az álláspontra helyezkedik, hogy a munkásvédelem fejlődését nem lehet a ratifikálások száma szerint elbírálni, mert ettől függetlenül is fejlődik.

Hogy rendkívüli az érdeklődés a szociálpolitikai fejlődés iránt, az kitűnik abból is, milyen nagy az érdeklődés egyes kérdések körül. Mindig többen fordulnak anyagért a hivatalhoz. Nemcsak munkásérdek képviselők, de kormányok, parlamenti képviselők és a kérdéssel tudományos szempontokból foglalkozók köréből is. A legtöbb ilyen irányú megkeresés Angliából érkezett (142), Franciaországból (135), Németországból (133), Svájcól (101), stb.

Egy bizonyos, hogy a szociálpolitikai fejlődést nemcsak az élet kényszeríti ki, de fejleszti azt a Hivatal is azzal, hogy a kérdéseket működésével állandóan felszínre tartja.

Felhívás az összes csoportvezetőségekhez! A csoportvezetőségek figyelmét ismételtelen felhívjuk, hogy a tartalék és temetkezési alapokat semmilyen címen ne tartsák vissza, még akkor se, ha a szövetségi elszámolás bevételei nem fedezné a munkanélküli-, utas- vagy betegsegélyezési kiadásokat. Ilyen esetben kérjenek a központtól, vagy adjon a csoport előleget a saját pénztárából, de a tartalékalapot ne tartsák vissza, mert az teljesen különállóan van kezelve a szövetség pénztárától és visszatartás esetén nehézségek és zavarok vannak a pénztár és könyvelés körül.

A központi titkárság.

Felhívás

Összes csoportvezetőségeinkhez és szaktársainkhoz!

A Vasas Zsebnaptárra vonatkozólag kívánunk felhívást és egyúttal kérdést intézni szaktársainkhoz. A naptár ez évre, azaz 1930-ra jelent meg először nálunk. Szándékunk és célunk e naptárral, amint azt annakidején is leszögeztük, hogy a mindennapi életben jó szolgálatot is tegyen munkástársainknak. De ezt csak úgy érhetjük el, ha annak szerkesztése közös egyetértésben történik. Ezért, mielőtt az 1931-es naptár szerkesztéséhez hozzáfognánk, kikérjük minden egyes csoport vezetőségének és szaktársainknak véleményét, akik érdeklődéssel viseltetnek ezen ügy iránt.

Hogy pedig a szaktársakkal jobban megérthessük magunkat, az alább közölt kérdéseket tesszük fel, melyre egy az egyes csoportok vezetőségei, valamint az egyes tagok is külön-külön válaszolhatnak. A feltett kérdéseken kívül eső megjegyzéseket is szívesen veszünk. Szóval minden irányban kiterjedhet a véleményezés, amit csak jónak, célszerűnek és megvalósíthatónak tartanak a szaktársak.

KÉRDŐIV:

1. Kívánatosnak tartják-e szaktársaink a Vasas Zsebnaptár kiadásának állandósítását?
2. A naptár kötése és alakja megfelelő-e?
3. Mi a naptár tartalmára vonatkozó véleményük: a) jó-e a naptári rész és a különböző jegyzetekre szolgáló lapok; b) szövegrész: pl. törvények ismertetése, első segélynyújtás, szakszervezeti és pártmozgalmi rész, illetve ezek ismertetése kívánatosak-e a jövőre?

Technikai rész:

1. Különböző szakmai szempontokból miket tartanak szükségesnek közölni az 1931-es naptárban?
2. A naptár múlt évi tartalmán kívül általában mit tartanak célszerűnek közölni a jövőre?

Kérjük a válaszukat legkésőbb július 15-ig beküldeni, amit előre is hálás köszönettel fogad.

A SZERKESZTŐSÉG.

Üveges munkások köréből

Bérmozgalom előtt állanak a toresti üvegesmunkások!

Régi idők óta olyan helyzetbe sodorta az igazgatóság a munkásságot, amelynek a következménye az, hogy dacára a megdolgozott munkaidőnek, a munkásoknak éhezniük kell. Az üvegesmunkásság munkabéréivel az igazgatóság üzleteket köt és így három, sőt négy hónapi munkabérrel tartozik. Bonokat bocsájt ki az igazgatóság, melyeket a kintinban beváltak. Ezzel a rendszerrel aztán arra kényszeríti a gyár minden alattvalóját, hogy egy helyen vásároljanak minden hitvány árucikket. Többször szóvá tettük az illetékes fórumoknál ezt a tarthatatlan helyzetet, azonban a bonrendszer tovább divik, mert a gyár azon a területen, ahol van, államot képez az államban. A helyihatóságok szervei meglapulnak a gyártulajdonos akarata előtt és itt az történik, amit a gyár akar. A posta is a gyár befolyása alatt van és minden levél, illetve minden gyanus levél a cenzurán megy keresztül. Ilyen helyzet közepette éltek és élnek az üvegesmunkások. Hogy miért nem tud a gyáros fizetni, amint fentebb is jeleztük, spekulál a munkabérékkel. Erdőket, földeket vásárol, fakeskedést folytat, követ termel és elad és ezenkívül üveget gyártanak. Az erdők vásárlásába befektetett nagy összegek el vannak vonva a gyár menetének érdekköréből és eszerint a munkások fizetése összefüggésben áll azzal, hogy a gyáros más üzletmenetei hogyan ütnek ki. A munkások végre tisztázni akarják a helyzetüket. Az igazgatóságnak benyújtották az új kollektív szerződés tervezetét és ennek tárgyalása rövidesen megkezdődik. Az ártarifát a gyáros önkényesen redukálta mintegy 25 százalékkal vagyis a munkabéreket ennyivel súlyosztotta alábbra, a munkásság megkérdőzése nélkül. De még ennél is tovább mentek. Az akkordbéréket nem fizetik ki aszerint, mint amennyit termelnek, hanem megáll-

pitottak egy maximális összeget, amelyen túl még ha munkás többet is termel, egyszerűen nem fizetik ki. Az igazgatóság eme eljárása igen nagy elkeseredést váltott ki a munkások körében és készek az elvtársaink felvenni a legmeszszőbbmenő harcot az ily csunya módon való kizsákmányolással szemben.

Hivatalos közlemények

Pályázat

A reșiței Vas- és Fémmunkás Helyicsoport pályázatát hirdeti a megüresedett titkári állás betöltésére.

Feltételek: Pályázhatnak olyan elvtársak, kik legalább 3 éve tagjai az Országos Szakszervezeti Tanácshoz tartozó valamely csoportnak és a román és német nyelvet szóban és írásban jól bírják, (akik a magyar nyelvet is bírják, előnyben részesülnek) továbbá adminisztrációs és szervezési ügyekben jártasak. Próbaidő 3 hónap. Kezdfizetés havi 7500 lei. A pályázat határideje folyó évi június hó 15 ike. Sajátkezűleg irt pályázatok a „Sindicatul Metalurgist, Reșița, Bulevardul Regina Maria 23” címre dupla borítékban küldendők. A belső borítékra „Concurs” szó irandó.

A reșiței Vas- és Fémmunkás Helyicsoport Vezetősége.

Az összes szervezetek és tagok figyelmébe. A reșiței Vas- és Fémmunkás Helyicsoport összes levelezése „Sindicatul Metalurgist Reșița, Bulevardul Regina Maria 23” címre küldendők.

A reșiței csoport tagjainak figyelmébe! A tagok kéretnek minden ügyet idejében a helyi csoportvezetőség tudtára adni. Segélyre és más ügyekre vonatkozó panaszok, ha azok nem lettek idejében a vezetőségnek előterjesztve, nem vehetők figyelembe. A reșiței Vas- és Fémmunkás Helyicsoport Vezetősége.

A Vasas Internacionálé 12. nemzetközi kongresszusa

ez év augusztus 27-én és a következő napokon lesz megtartva Kopenhágában, az országház termében („Christianborg” kastély) a következő

ideiglenes napirenddel:

1. A titkári jelentéshez és az egyes országok helyzetéhez való állásfoglalás.
 - a) A titkár jelentése.
 - b) Beszámoló Nagybritánia gazdasági helyzetéről. (Előadó: Brownlie elvtárs).
 - c) Beszámoló Franciaország és Belgium gazdasági helyzetéről. (Előadó: Solau elvtárs).
 - d) Beszámoló Németország gazdasági helyzetéről. (Előadó: Reichel elvtárs).
 - e) Beszámoló Csehszlovákia esetleg Lengyelország gazdasági helyzetéről. (Előadó: Hampliv.)
 - f) Beszámoló Ausztria és határos országok gazdasági helyzetéről. (Előadó: Domes elvtárs).
 - g) Beszámoló Dánia, esetleg egész Skandinávia gazdasági helyzetéről. (Előadó: Kjerből elvtárs).
2. A kapitalista gazdaság fejlődési tendenciái és metódusai és a munkások követelése.
3. Dánia és Norvégia javaslatai a munkaidőt illetően.
4. Az országos szövetségek javaslatai.
5. Egy alapnak a létesítése, amelyből propaganda célokra segélyt nyújtanak a gyengébb szervezeteknek.

A munkabér és családi pótlék. A háború után Európában elterjedt az a bérfizetési rendszer, amely szerint a családtagok után pótlékok fizetnek. Vagyis azonos munka mellett más összegű bért kap a nőtlen és más összegűt a családos munkás. Különösen elterjedt ez Franciaországban, ahol a hivatal jelentése szerint körülbelül 4 millió munkás bérét e rendszer szerint fizetik. Ennek a bérendszernek a fizetését egy közös pénztár bonyolítja le. Ilyen pénztár 1929-ben 229 volt, ahová 25.000 vállalat tartozott. A családi pótlék, amelyet ezek a pénztárak fizetnek, egy gyermek után havonta 28 frank, két gyermek után 67, három gyermek után 116, négy gyermek után 182, öt gyermek után 255, hat gyermek után 328 frank.

Felolós szerkesztő: Bartalls Sándor.

Kiadó: A Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Szövetsége (Gutenberg-könyvnyomda Cluj)